

1 Σεπτεμβρίου 2014

Διαδοχή Μωυσέως

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Έχοντας οι Ισραηλίτες φθάσει στα πρόθυρα της κατάληψης της γης της επαγγελίας, υπό την ηγεσία του Μωυσέως, ο Μωυσής κάλεσε ολόκληρο το λαό για να του υπενθυμίσει τα γεγονότα της Εξόδου από την ημέρα που ο λαός βρισκόταν αιχμάλωτος στην Αίγυπτο και πως ο Θεός ελευθέρωσε το λαό Του από τα δεσμά της δουλείας οδηγώντας τον στην έρημο όπου μερίμνησε ο ίδιος για τη συντήρηση του (Δευτ. 29,1-12). Επισήμανε πως η διαθήκη που σύναψε ο Θεός μαζί του δεν είναι ούτε περιστασιακή ούτε αφορά μεμονωμένα πρόσωπα ή φυλές του ισραηλιτικού λαού αλλά ολόκληρο το λαό (Δευτ. 29,13-28).

Ο Μωσής, προτού απευθύνει για τελευταία φορά το λόγο του προς το λαό (Δευτ. 31,9-30), ανακήρυξε τον Ιησού του Ναυή ως διάδοχό του στην ηγεσία του ισραηλιτικού λαού (Δευτ. 31,1-6) κατόπιν φυσικά υποδείξεως του Θεού, όπως συμβαίνει με την εκλογή των απεσταλμένων του Θεού δηλ. των προφητών Του όπου οι κεκλημένοι καλούνται να υπηρετήσουν το θείο θέλημα και να τεθούν στην υπηρεσία του Θεού. Κατά την ανακοίνωση της ανάθεσης της ηγεσίας προς τον Ιησού του Ναυή, ο Μωσής κάλεσε το διάδοχό του λέγοντάς του: «*άνδρίζου και ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ σε ἐγκαταλίπη· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία*» (Δευτ. 31,7-8).

Στη συνέχεια ο Μωσής αφού προσευχήθηκε προς το Θεό απευθύνοντας την περίφημη ωδή του, δηλ. το κύκνειο άσμα (Δευτ. 32,1-52), ευλόγησε για τελευταία φορά το λαό (Δευτ. 33,1-29) και εξεδήμησε σε ηλικία 120 ετών (Δευτ. 34,1-8).

Τότε ο Ιησούς του Ναυή «*ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ*» (Δευτ. 34,9) και έχοντας θάψει τον Μωυσή, σύμφωνα με τη διήγηση του Δευτερονομίου, έλαβε εντολή από το Θεό να καθοδηγήσει το λαό και να κυριεύσουν τη γη της επαγγελίας (Ιησ. 1,1-9).

Τα γεγονότα της δράσεως του Ιησού του Ναυή, του διαδόχου του Μωυσέως, εξιστορούνται στο βιβλίο «*Ιησούς του Ναυή*» στο έκτο κατά σειρά ιστορικό βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, σύμφωνα με την κατανομή του στον Ευρύτερο ή Αλεξανδρινό Κανόνα της Παλαιάς Διαθήκης (μετάφραση των Ο΄). Το βιβλίο αυτό συνεχίζει την ιστορία του ισραηλιτικού λαού από του θανάτου του Μωυσέως μέχρι και του θανάτου του Ιησού του Ναυή και αποσκοπεί να καταδείξει πως ο Θεός εκπληρώνει τις υποσχέσεις που έδωσε στους πατέρες του Ισραήλ σχετικά με την κληρονομιά της γης της επαγγελίας.

Κατά τον καιρό της δράσεως και της ηγεσίας του συνέβησαν πολλά και σημαντικά γεγονότα τόσο για τον ίδιο τον Ιησού του Ναυή όσο και για ολόκληρο τον Ισραηλιτικό λαό. Ο λαός πέρασε μέσα από τον Ιορδάνη ποταμό με θαυμαστό τρόπο (Ιησ. 3,1-17). Κατελήφθη η Ιεριχώ (Ιησ. 6,1-16), καθώς η Γαι (Ιησ. 8,20-29). Στάθηκε ο ήλιος στη θέση του παρατείνοντας τη διάρκεια της ημέρας ώστε να μπορέσει ο ισραηλιτικός λαός να νικήσει τη μάχη με τους Αμοραίους (Ιησ. 10,12-14). Κατελήφθησαν οι περιοχές βόρεια της Χαναάν (Ιησ. 11,1-20). Ο Ιησούς του Ναυή διένειμε τη γη της επαγγελίας μεταξύ των δώδεκα φυλών του Ισραήλ (Ιησ. 13-19). Όρισε πόλεις – καταφύγια (Ιησ.20) και καθόρισε τις πόλεις που θα κατοικούν οι Λευίτες, οι εξ ολοκλήρου αφιερωμένοι στο Θεό (Ιησ. 21,1-42). Προτού όμως καταλάβει την Ιεριχώ ήλθε πρόσωπο με πρόσωπο με τον αρχιστράτηγο Μιχαήλ, ο οποίος τον ενθάρρυνε να προχωρήσει στην κατάληψη της πόλης (Ιησ. 5,10-15).

Έχοντας ο Ιησούς του Ναυή φθάσει στο τέλος της ζωής του, υπενθύμισε για μια ακόμα φορά στο λαό τις ευεργεσίες που τους έκανε ο Θεός (Ιησ. 24,1-13), ανανέωσε τη διαθήκη του Θεού με το λαό Του (Δευτ. 24, 14-29) και εξεδήμησε και αυτός με τη σειρά του σε ηλικία 110 ετών (Ιησ. 24,30).

Η μνήμη της κοιμήσεως του τιμάται την πρώτη Σεπτεμβρίου.